

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/11/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214010134
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6214010134.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného T. N., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1,2 písm. c) Tr. zák. a iné, na neverejnóm zasadnutí konanom dňa 3. februára 2016, o odvolaní obžalovaného, ako aj okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 14.12.2015 sp.zn. 3T/11/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 14.12.2015 sp.zn. 3T/11/2014 bol obžalovaný T. N. uznaný za vinného pod bodom A/ napadnutého rozsudku z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák., v bode B/ z prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a v bode C/ zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák., z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. a z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

A/ dňa 07.06.2013 asi o 22.30 h prišiel obžalovaný k vchodovým dverám bytu č. XXX/XX na ul. C. vo F. B., v ktorom býva P. Y. nar. XX.XX.XXXX, obžalovaný kričal na majiteľa bytu, aby mu otvoril, keď tak neurobil, obžalovaný vykopol vchodové dvere na byte a vošiel do bytu, kde žiadal P. Y., aby mu vrátil 100,- Eur, P. Y. niekoľkokrát vyzval obžalovaného, aby odišiel, obžalovaný na výzvy nereagoval, z bytu odišiel až po oznámení P. Y., že ide volať políciu, obžalovaný spôsobil poškodením dverí bytu škodu P. Y. vo výške 120,- Eur,

B/ dňa 14.01.2014 asi o 14.00 h prišla do bytu na ul. C. č. XXX/XX vo F. B. na šiestom poschodí, v ktorom býva obžalovaný T. N., L. A., nar. XX.XX.XXXX, po jej príchode obžalovaný zamkol vchodové dvere na byte, kľúč na šnúrke si zavesil na krk, kričal na menovanú, že ju kurva prašivá, že sa kurvila s nejakým cigáňom, že ju nezabije len za to, že má syna, že ju z bytu nepustí, kým mu nevráti jeho televízor, potom jej zobral telefón zn. Samsung a poudieral ju päťami po hlave, potom zobral kovovú tyč o dĺžke 78 cm a váhe 1.104 g, touto tyčou udieral L. A. po nohách a rukách, keď kovovú tyč odložil, udrél ju ešte niekoľkokrát päťami po hlave a taktiež aj otvorenou rukou, poškodenú z bytu pustil až ráno 15.01.2014, poškodená utrpela zranenia a to pomliaždenie tváre v oblasti ľavej očnice s maximom na hornom viečku a v oblasti úst s odreninami, či drobnou rankou a drobnou rankou na dolnej pere, pomliaždenie chrbta ľavej ruky v oblasti druhého a tretieho prsta, oderky základného článku ukazováka s jeho zlomením a nepatrným posunom úlomkov, podliatinu s opuchom chrbtovej časti ľavej ruky na bočnej a smerom na dlaňovú plochu pravej ruky utrpela pomliaždenie v zmysle veľkej súvislej podliatiny 10 - 15 cm v priemere, pomliaždenia v oblasti kolien a predkolení obojstranne na bočnej ploche nad ľavým kolenom utrpela šikmú pruhovitú podliatinu o dĺžke 10 - 15 cm a v šírke asi 12 cm s výrazným prejasnením strednej časti

v tvare veľkého kruhu, podliatinu bezprostredne nad ľavým kolenným zhybom a na vnútornej ploche nad pravým kolenom, na prednej ploche obidvoch predkolení utrpela povrchové hlbšie zodretie do hĺbky 1,5 - 2 cm a pomliaždenie chrbtovej časti pravej nohy s pracovnou neschopnosťou 21 dní,

C/ dňa 05.02.2014 asi o 10.30 h prišla do bytu, v ktorom býval obžalovaný T. N. vo F. B. na ul. C. č. XXX/XX J. A., nar. XX.XX.XXXX s nákupom, na ktorý ju poslal obžalovaný, počas nákupu stratila stravný lístok obžalovaného, obžalovaný na menovanú kričal, že ho okradla a že ju zabije, obžalovaný zobral do ruky kuchynský nôž o dĺžke čepele 19 cm, potom ju udrel päšťou do oblasti úst, dvere na svojom byte zamkol, kľúč od bytu na šnúrke si dal na krk, donútil ju, aby si sadla na stoličku v kuchyni, potom ju znova udrel päšťou do oblasti líca, J. A. viackrát žiadala obžalovaného, aby ju pustil z bytu, čo obžalovaný odmietol, keď poškodená oznámila obžalovanému, že ho oznámi na políciu, obžalovaný ju udrel päšťou do hlavy, poškodená po údere spadla na dlážku, s nožom v ruke sa jej vyhrážal opakovane zabitím, poškodenú z bytu pustil po uplynutí asi jednej hodiny, poškodená utrpela rozsiahle pomliaždenie ľavej polovice tváre s maximom v oblasti ľavej lícnej krajiny bezprostredne pod ľavou očnicou, ktoré sa prejavilo výrazným opuchom predchádzajúcim až do ľavej priedušnicovej krajiny a s podliatinou celej oblasti ľavej lícnej a podočnicovej krajiny s prechodom až do krajiny pred ľavou ušnicou, podliatina čiastočne prechádzala i na horné viečko s drobným zakrvácaním i pod spojivku ľavého očného bulvu, pomliaždeninu v oblasti úst s dvomi tržnými rankami, ktoré si vyžiadali chirurgické šitie s pracovnou neschopnosťou v trvaní 10 dní.

Za to mu bol uložený podľa § 183 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), n) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1,2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere tri roky a osem mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1,2 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému Dôvera, zdravotná poisťovňa, a.s., Cintorínska 5, 949 01 Nitra, škodu vo výške 63,80 Eur. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bol poškodený P. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. B., Ul. C. XX, odkázaný s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Naproti tomu súd podľa § 285 písm. a) Tr. por. obžalovaného oslobodil spod obžaloby v bode A/ v časti, v ktorej mu bolo kladené za vinu, že dňa 07.06.2013 asi o 22.30 hod. obžalovaný v byte P. Y., nar. XX.XX.XXXX, kričal na P. Y., aby mu dal 100,- Eur, ak nie, tak ho zabije, čím mal spáchať zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., keďže nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Súčasne podľa § 285 písm. a) Tr. por. bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby v bode C/, v časti, v ktorej mu bolo kladené za vinu, že dňa 05.02.2014 asi o 10.30 hod., v byte obžalovaného, na ulici C. č. XXX/XX, vo F. B., J. A. z vrecka odevu vypadol mobilný telefón zn. Nokia, keď si ho chcela zobrať, obžalovaný jej medzi prsty ruky pichol nožom a telefón poškodenej zobral, kričal na ňu, „ ja Ti mobil nedám, Ty stará kurva, pokiaľ si v mojom byte, všetko je moje“,

čím mal spáchať zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 písm. c) Tr. zák., keďže nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie jednak obžalovaný T. N., ako aj okresný prokurátor.

Obžalovaný T. N. v písomných dôvodoch uviedol, že podľa jeho názoru ani po vykonaní doplňujúcich dôkazov v zmysle návrhov jeho obhajcu súd nedospel k iným právnym záverom a iného presvedčenia, ako to bolo pri rozsudku z 18.12.2014, pričom v podstate súd rozhodol identicky, len zohľadnil jeho zdravotný stav pri ukladaní trestu, ako takého. S takýmto postupom súdu prvého stupňa nesúhlasí a tvrdí, že mal byť oslobodený spod obžaloby vo vzťahu k všetkým skutkom, ktoré sú uvedené v obžalobe, pretože nebolo preukázané, že sa skutky stali takým spôsobom, ako je tam uvedené. Súd rozhodol v podstate tak, že uveril nevieryhodným svedkom vo vzťahu k tomu, čo uvádzali ohľadne jeho osoby a dostatočným spôsobom sa nevysporiadal s inými dôkazmi, ktoré vyvracajú výpovede, hlavne pokiaľ sa týka skutku č. 1, a to s výpoveďami príslušníkov policajného zboru a záznamami o zásahu v byte, ktorý užíval poškodený Y. a takisto pokiaľ sa týka zranení poškodenej A., lebo v tomto prípade existuje rozpor medzi jej tvrdeniami a závermi znaleckého posudku ohľadne toho, akým spôsobom malo dôjsť k predmetným zraneniam a z hľadiska toho, či potenciálny páchatel bol pravák alebo ľavák.

Pokiaľ neboli odstránené medzery a nezrovnalosti vo výpovediach matky a dcéry A., tak mal súd vyhodnotiť tieto skutočnosti v jeho prospech a poukázal aj na to, v akom stave sa menované dostavovali na pojednávanie, kde viackrát pojednávanie muselo byť odročené, pretože poškodené jednoducho neprišli na pojednávanie, resp. sa chovali k súdu arogantne a nechceli vo veci vypovedať.

Uvedené skutočnosti sú závažného charakteru, pretože má vážne obavy, že tieto osoby boli pod vplyvom alkoholu alebo iných omamných a psychotropných látok, ich výpovede boli protichodné, rozporuplné a nevieryhodné. Okrem toho dodal, že nesúhlasí s tým, že súd v jeho prípade nenašiel žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Tr. zák., keď poľahčujúcou okolnosťou mohlo byť to, že mal spáchať trestný čin v spojitosti s negatívnymi dôsledkami choroby a súčasne poukázal na predchádzajúce znalecké posudky, ako aj na výpovede svedkov a lekárske správy, kde je preukázané, že trpí závažným ochorením (hepatitída), teda sa jedná v podstate o nevyliciteľnú chorobu. Zdôraznil, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, nebol postihnutý za priestupok a súd mal individuálne posudzovať i odstup od jeho posledného odsúdenia, ako aj, že v inom prípade bol oslobodený spod obžaloby a v ďalšom prípade došlo k zastaveniu priestupkového konania.

Pokiaľ sa týka priťažujúcich okolností, ktoré súd uviedol v jeho neprospech, a to, že mal spáchať viac trestných činov v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák. a že už bol za taký trestný čin odsúdený v zmysle § 37 Tr. zák., tak to je rozporuplné, pretože on bol potrestaný už zvýšením trestnej sadzby a pokiaľ došlo k zahladeniu jeho predchádzajúceho trestného stíhania, nemal súd túto skutočnosť brať ako priťažujúcu okolnosť.

Ku skutku 3/ uviedol, že tento nespáchal, J. A. prišla dobrovoľne do jeho bytu, dobrovoľne mu išla kúpiť raňajky, dobrovoľne prišla naspäť s nákupom, pričom nepopieral, že mali v byte verbálny konflikt, ale nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty takého zločinu, ako to má na mysli citované ustanovenie Trestného zákona (§ 183 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák.), lebo súd dostatočne neodôvodnil, prečo kvalifikoval takéto konanie ako závažnejší spôsob konania. Zdôraznil, že bol spod obžaloby ohľadne lúpeže mobilného telefónu oslobodený a v tomto smere absentuje odôvodnenie súdu z hľadiska toho, že bolo naplnené jeho konanie, ktoré by bolo charakterizované ako surové, resp. trýznivé. Takisto, pokiaľ sa týka násillia voči osobe J. A., tak nešlo o prekonanie alebo zamedzenie odporu kladeného alebo očakávaného, s menovanou sa poznali dlhé roky, táto ho veľakrát navštevovala, v inkriminovanom prípade odišla z jeho bytu takým spôsobom, že on ju z bytu pustil, a preto právna kvalifikácia v tom smere, ako ju uzavrel okresný súd, neobstojí.

Súčasne namietal aj skutočnosť, že súd prvého stupňa nerozhodol o jeho žiadosti, týkajúcej sa prepustenia z väzby na slobodu.

Navrhol preto odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Ako je už vyššie uvedené, proti prvostupňovému rozhodnutiu podal odvolanie aj okresný prokurátor. V písomných dôvodoch uviedol, že namieta výrok o vine a treste napadnutého rozsudku a dodal, že súd obžalovaného uznal vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák. pod bodom A/, skutku pod bodom B/ ho uznal vinným z prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu aj s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a v treťom bode ho uznal vinného zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. a prečinov nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. a ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. Poznamenal, že právna kvalifikácia skutkov obžalovaného T. N. je totožná ako v rozsudku prvostupňového súdu z 18.12.2014. Vo výroku o treste v napadnutom rozsudku prvostupňový súd uložil obžalovanému T. N. podľa § 183 ods. 2,3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), m) Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1,2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere tri roky a osem mesiacov a pre výkon uloženého trestu ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Uložený trest nie je v súlade s ust. § 183 ods. 2 Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. V zmysle citovaných ustanovení je dolná hranica trestnej sadzby určená na štyri roky a osem mesiacov, pričom u obžalovaného T. N. neprihádza do úvahy použitie ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. tak, ako je uvedené v napadnutom rozsudku zo 14.12.2015. Obžalovaný T. N. v priebehu prípravného konania uviedol, že už od svojich sedemnástich rokov mal problémy s toulénom, užívaním marihuany, neskôr aj

s požívaním alkoholu a v Českej republike sa mu naskytila možnosť vyskúšať metanfetamín a následne ho hospitalizovali v psychiatrickej nemocnici v Českej republike.

Podľa záveru znaleckého posudku znalcov psychiatrov, L.. U. F. a L.. A. L., ktorí 04.04.2014 vypracovali znalecký posudok na obžalovaného T. N., znalci nenavrhli žiadnu formu liečenia, pretože možnosti ovplyvnenia liečením boli u obžalovaného vyčerpané. Niekoľkokrát bol hospitalizovaný v psychiatrických nemocniciach, ale bez akéhokoľvek účinku.

Prvostupňový súd uvádza diagnostické závery Všeobecnej nemocnice s poliklinikou Veľký Krtíš z 11.09.2013 a z 28.12.2013, pričom v tejto súvislosti je treba vyhodnotiť správanie obžalovaného T. N. po zistení chorôb, pretože tento miesto liečenia denne konzumoval alkohol, lieky a omamné a psychotropné látky, podľa množstva finančných prostriedkov, ktoré mal k dispozícii. Táto okolnosť vyplýva z výsluchu obžalovaného, ako aj z výpovedí svedkov. Preto postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. u neho neprichádza do úvahy.

Okrem toho okresný prokurátor porovnal ďalšiu časť výroku napadnutého rozsudku zo 14.12.2015 a rozsudku z 18.12.2014, ktorým podľa § 285 písm. a) Tr. por. súd oslobodil obžalovaného T. N. v bode A/ zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný a dodal, že v rozsudku z 18.12.2014 prvostupňový súd uvádzal celý skutok zo 07.06.2013, ktorého sa obžalovaný T. N. dopustil voči poškodenému P. Y. a v rozsudku zo 14.12.2015 už súd uvádza len časť skutku zo 07.06.2013, a to, že 07.06.2013 asi o 22.30 hod. obžalovaný v byte P. Y. kričal na menovaného, aby mu dal 100,- Eur a ak nie, tak ho zabije. Rovnako v ďalšej časti výroku, ktorým oslobodil obžalovaného T. N. zo skutku, ktorého sa dopustil voči poškodenej J. A. 05.02.2014 v rozsudku z 18.12.2014 uvádzal celý skutok pod bodom C/ a v rozsudku zo 14.12.2015 už uvádzal len časť tohto skutku, ktorá podľa názoru prvostupňového súdu je kvalifikovaná ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák., čo nie je v súlade s Trestným poriadkom.

V tomto smere zdôraznil, že súd prvého stupňa sa dôsledne neriadil ust. § 327 ods. 1 Tr. por., nakoľko vydal rozsudok zo 14.12.2015, neprihliadajúc na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 2To/17/2015 z 18.02.2015, ktorým odvolací súd po vecnej stránke hodnotí uvedený rozsudok ako zmätočný, nakoľko z obsahu rozsudku nie je možné zistiť, čo je obžalovanému kladené za vinu, z akého konania v bodoch A/, C/ rozsudku bol oslobodený, lebo súd prvého stupňa na jednej strane obžalovaného uznal vinným v uvedených bodoch a na strane druhej toho istého protiprávneho konania obžalovaného spod obžaloby v bode A/ podľa § 285 písm. b) a v bode B/ podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil napriek tomu, že totožnosť dielčích skutkov je identická.

Na základe uvedeného považuje okresný prokurátor napadnutý rozsudok zo 14.12.2015 za nezákonný a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) Tr. por. a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku trpí podstatnou chybou, ktorú nemožno odstrániť na verejnom zasadnutí a z tohto dôvodu rozhodol o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora na neverejnom zasadnutí v zmysle § 326 ods. 1 písm. b) Tr. por. Zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je založené na neúplnom skutkovom zistení, vyplývajúcom z nedostatočne vykonaného dokazovania. Vo veci bude potrebné dôkazy opakovať, prípadne vykonať ďalšie dôkazy, ktorých vykonávanie pred odvolacím súdom by znamenalo nahrádzať činnosť súdu prvého stupňa.

Zo spisového materiálu možno zistiť, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18.02.2015 sp.zn. 2To/17/2015 (3To) krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 18.12.2014 sp.zn. 3T/11/2014 a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V predmetnom rozhodnutí odvolací súd okrem iného poukázal na celý rad pochybení zo strany prvostupňového súdu a v neposlednom rade sa zamerail aj na analýzu konania obžalovaného vo vzťahu ku dielčim skutkom s akcentom na konštatovanie, že súd môže konať a rozhodovať iba o skutku, ktorý

je uvedený v obžalobe. Vychádzal pritom zo znenia ust. § 285 Tr. por., z ktorého vyplýva, že súd môže obžalovaného oslobodiť pre skutok, a to len z dôvodov, ktoré sú tam konkrétne citované.

Nemôže ho teda na jednej strane oslobodiť z časti skutku a zároveň na strane druhej ho uznať vinným z ďalšej časti toho istého skutku, ako v tomto prípade.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por., súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Súd prvého stupňa aj napriek zaujatiu stanoviska odvolacieho súdu týmto spôsobom nepostupoval, teda nerešpektoval právne závery odvolacieho súdu v riešených otázkach hmotného i procesného práva v danej veci a opätovne postupoval spôsobom právne nesúladným, a preto tak odvolanie okresného prokurátora a v podstate aj obžalovaného možno považovať za dôvodné.

Pochybenie prvostupňového súdu odvolací súd videl aj v jeho konštatovaní, že obžalovaný sa v bode C/ dopustil aj prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., hoci znalkyňa L. A. W. na hlavnom pojednávaní dňa 04.05.2015 doslova uviedla, že u poškodenej J. A. si rozsah zranení nevyžadoval práceneschopnosť, teda, zmenila konštatovanie, uvedené v znaleckom posudku, ňou vypracovaného, kde uviedla, že rozsah a charakter zranení u menovanej si vyžiadal dobu liečby a PN do 10 dní.

V tomto smere odvolací súd odkazuje na ust. § 123 Tr. zák., ktoré slúži na stanovenie kritérií posudzovania poškodenia zdravia inej osoby, než je páchatel' trestného činu, lebo pojmy uvedené v predmetnom ustanovení, sú obligatórnym znakom základných skutkových podstát niektorých trestných činov, medzi ktoré patrí aj prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. Súd prvého stupňa bude musieť túto skutočnosť pri stanovení trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného vziať v úvahu a následne ju aj vyhodnotiť spôsobom súladným s Trestným poriadkom.

Záverom odvolací súd je povinný poukázať ešte na dve skutočnosti, namietané okresným prokurátorom, resp. obžalovaným v odôvodnení odvolania.

Ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. veľmi presne rozvádza, kedy môže súd pri ukladaní trestu mimoriadne znížiť jeho výšku. Je to buď vtedy, keď v konkrétnom prípade existujú okolnosti prípadu, pod čím treba rozumieť také skutočnosti, ktoré môžu ovplyvniť povahu, charakter a iné objektívne okolnosti spáchaného trestného činu alebo keď to odôvodňujú pomery páchatel'a, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objektu trestu a tiež okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný. Súd pri hodnotení pomerov páchatel'a pristupujú k hodnoteniu jednak osobných pomerov, ale tiež rodinných pomerov. Súd pri úvahách o druhu trestu a jeho výške, v prípade ochorenia obžalovaného, však môže túto skutočnosť vyhodnotiť aj s poukazom na ust. § 36 písm. c) Tr. zák., avšak pri splnení podmienok vyplývajúcich z ust. § 127 ods. 6 Tr. zák.

Ak obžalovaný v odôvodnení odvolania poukázal na to, že súd prvého stupňa nerozhodol o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu, odvolací súd zdôrazňuje, že obhajca obžalovaného v záverečnej reči na hlavnom pojednávaní žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu podmienil výrokom oslobodzujúceho rozsudku prvostupňového súdu - teda uvedený prednes nezodpovedá ust. § 79 ods. 3 Tr. por.

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. por., odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj:

- pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení, alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie,
- ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Po vrátení veci odvolacím súdom, prvostupňový súd opätovne vykoná dokazovanie, najmä vo vzťahu ku skutku uvedenom pod bodom C/, odstráni nedostatky vyššie naznačené, dôsledne sa vysporiada s

obranou a argumentáciu obhajoby, zváži dôvody uvedené okresnou prokuratúrou, vyhodnotí dôkazy v zmysle Trestného poriadku a následne vo veci rozhodne.

Na základe vyššie uvedených skutočností potom odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.